

Укрепване на любовта – смисълът на трудностите

Каквато и да е трудността, която се представя пред връзката между съпрузите, трябва да отхвърлим изкушението да зачеркнем това, което сме и това, което сме си избрали.

Трудностите, които могат да се срещнат в съвместния и семейния живот, биха могли да се разделят в три групи: тези, дължащи се на заобикалящата ни среда, тези, свързани с децата и тези, които

директно се отнасят до двамата съпрузи. Пътят, който предлагам за преодоляването на тези трудности, е един и същ и в трите случая – единство. Единство в семейството, единство в съпружеството, единство в личностен план.

Трудностите, дължащи се на заобикалящата среда – единство в семейството

Под заобикаляща среда имам предвид пространството около семейството, което се различава от самото него. Могат да бъдат проблеми, свързани с работата, финансови проблеми, заболяване на бащата или майката, спорове в семейството или между приятели.

Един надежден начин за справяне с тези трудности, които в своето различие нямат еднозначно решение, е единството в семейството. Най-добрият начин

те да бъдат преодолени е да бъдат вмъкнати в динамиката на семейството. И да не се позволява те да въздействат като външен фактор за личностно дестабилизиране.

Трудностите, свързани с децата – единство в съпружеството

Когато проблемите произлизат от децата, решението винаги е свързано с единство в съпружеството. Децата могат да станат извор на непрекъснати конфликти между съпрузите за дълъг период от време.

Когато имаме проблеми с децата си, първото ни притеснение трябва да бъде за връзката помежду ни. На първо място трябва да увеличим нашата любов. Каквото и да се случи с едно дете, най-сигурният път да му помогнем да преодолее личния си проблем е като му покажем по

най-очевидния начин, че родителите му изпитват любов един към друг, но изпитват любов и към детето си.

След това идва ред на съветите, на техниките, на дългите диалози между съпрузите, взаимната ангажираност, спокойният анализ, помощта на специалисти и всичко останало. Но първото нещо, което ще даде сигурност и база за сравнение на нашето дете, е взаимната любов между родителите му.

Ако нашите деца възприемат по ясен и убедителен начин, дори чисто материален, любовта на родителите си (по-важен от всички е твоят баща, по-важна от всички е твоята майка), ще сме поставили основите за ефективно преодоляване на проблема, от каквото и естество да е той.

*Трудностите в съпружеския
живот – единство в личностен
план*

**„Най-ценният подарък, който ми
дари бракът, беше, че ме накара
да влизам непрекъснато в спор с
нещо много близко и интимно,
но в същия момент неизбежно
различно и устойчиво, с една
дума, действително.”**(1),
отбелязва К.С. Луис. Може да
дойде момент, в който връзката
между съпрузите да се размъти
или изясни. Много пъти само една
капка – може би тази, която
прелива чашата – отприщва
бурята. „Една съпружеска двойка,
която започва да дискутира, да се
кара... Съпругът и съпругата
никога нямат право, когато се
карат. Неприятелят на верността
между съпрузите е
високомерието.”

Личностното единство тук е еквивалент на автентичността на живота, единство на интелект, воля, емоции и биография.

Каквато и да е трудността, която се представя пред връзката между съпрузите, трябва да отхвърлим изкушението да зачеркнем това, което сме и това, което сме си избрали. Да поправим живота си – да, но с нашите собствени материали, не с тези на някой друг или някоя друга. Съпружеските задължения са ни преобразували радикално и вече не би трябвало да си представяме живота без него или без нея.

Така трябва да бъде винаги. С широка визия, с великодушие, с душевна щедрост. Няма значение, ако направиш сцена със съпруга си, въпреки това можеш да си наложиш да се даряваш, дори когато чувството изглежда, че не

те следва. Както напомня Свети Хосе Мария Ескрива, поднасяйки го на Бог, имаме най-добрият възможен наблюдател на тази скромна сцена. Нашата съпруга, нашият съпруг, чувството... Ако знаем как да ги повикаме, те се връщат винаги.

Да укрепим любовта означава да я направим действителна. Да правим избори всеки ден за хората, които обичаме. Днес обича ли я? Тя забеляза ли го? И след това да се върнем към себе си – има само един човек, който може да ми помогне да подобря взаимоотношенията си – аз самият. Аз трябва да се променя. И тогава, новият начин на възприемане, който ми дава собствената ми трансформация, ще ме подтикне да помогна на него, на нея да го направи и тя. Кой трябва да направи първата крачка? Отговорът не е нов – този,

който вижда проблема, тоест
именно аз.

Една добродетел и едно действие
са необходими, когато трябва да
подновим любовта: смирението и
прошката. Смирението да
признаем собствените си грешки,
смирението да поискаме помощ,
ако е необходимо, смирението да
потърсим прошка, смирението да
дадем прошка и смирението да
приемем, че ще получим прошка.
Трябва да е една смирена прошка,
не самонадеяна, но щедра,
утешаваща и навременна, която
ще се изкаже без думи: „Имам
нужда от теб, за да бъда себе
си”(2), както е написала Юта
Бургграф.

Автор: J. Vidal-Quadras

Превод от италиански: Мария
Станева

Бележки:

1. C.S. Lewis, *A Grief Observed*.
2. Burggraf, J., “Аprender a perdonar”.

pdf | документ, генериран
автоматично от [https://
dev.opusdei.org/bg-bg/article/
ukrepvane-na-liubovta-smisl-na-
trudnostite/](https://dev.opusdei.org/bg-bg/article/ukrepvane-na-liubovta-smisl-na-trudnostite/) (08.08.2025)